

Motorsporten förde mig till USA

Detta är en liten historia om hur jag, Bertil Sollenskog (då Bus Bertil Jönsson) växte upp på Busgården i Bengtsarvet hos föräldrarna Bus Anton och Rullpers Margit och sedan bosatte mig i Chicago USA.

Mitt motorintresse började tidigt. Fart och fläkt skulle det vara! Först var det modellflygplan, sedan for jag runt med en hembyggd cykelbil, som gjorde mig igenkänd på ön. Efter skolan var jag lärling i Vibergs Eriks smedja. Erik har haft stor betydelse för mina framgångar, hade vi inte delar så tillverkade vi dem. För att tjäna lite mer pengar tog jag jobb i Mora som varubud på Weisenburgs järnaffär. Jag och några jämnåriga cyklade varje dag via Vinäs till jobbet i Mora. Så var det äntligen dags för körkort för lätt motorcykel och det blev lättare att ta sig till Mora. Nästa jobb var på Essomacken på Volvo. Jag tankade bensin och bytte olja dagarna i ända. Oljebryggan var utomhus, så det kunde bli ganska kallt om både händer och fötter innan dagen var slut. Sista sommaren innan lumpen på I 13 i Falun, jobbade jag på Mora Bryggeri. Lönen var ganska bra, så jag kunde köpa mig en bättre motorcykel. Efter lumpen flyttade jag till Älvdalen. Moster Hilda hittade ett intressant arbete hos Hed och Larssons bilverkstad. Detta passade bra till det råd som pappa Anton givit mig: ”Det är inte någon framtid att bli bonde på Sollerön. Lär dig om bilar, det är framtiden!” Och för en gångs skull lyssnade jag!!

Så började arbetet med bilar. Jag började laga Volkswagen och Volvomotorer till transportavdelningen på Trängslets kraftbygge. När arbetet i Trängslets och Blybergs kraftverk var färdigt, skickade arbetsförmedlingen mig till Västerås.

Där arbetade jag som motorspecialist på Volkswagen motorer på flygvapnets verkstad. I Västerås blev jag medlem i SMK (Svenska motorklubben) och intresset för racing tog full fart.

På min fritid startade jag en firma, Bertils Motor, som sålde trimningsdelar och allt som behövdes för racing. Jag trimmade motorer åt kunder. Det tog allt mer av min fritid, så till slut fick jag lov att välja – flygvapnet eller min racingfirma. Det var inte så svårt, trimningen var ju mitt stora intresse. Resultaten kom snabbt. Mina motorer vann mästerskap både i Sverige och Tyskland. USA började också visa ett stort intresse. Efter ett par besök i USA förstod jag att det var här man kunde tjäna pengar och utveckla sig vidare. 1974 fick jag ett erbjudande att komma och bygga motorer för Paul Newman – Haas Racing Team i Chicago. Så det var att packa allt i en stor container inklusive halva verkstaden och styra kosan västerut.

Så kom jag till ett nytt land. Det var väldigt svårt för mig i början med det nya språket. Hade jag vetat om detta hade jag visat större intresse för skolan. Men tidigt på morgonen tittade jag med barnen på Sesame Street på TV. Där repeterade dom orden, då fastnade språket. Efter 2 år hos Newman & Haas startade jag eget. Jag hyrde en liten lokal och satsade alla mina pengar på att köpa maskiner och verktyg. Jag arbetade 20 timmar per dag och resultatet kom.

Bertil och rekordbilen en Saab -96. Foto:Privat

Arbetet gav klirr i kassan. Efter en tid byggdes en större verkstad och framgångarna lät inte vänta på sig. De flesta av de stora namnen i Indy racing har under sin väg upp använt mina motorer. Jag fick resa till både till Kanada, Mexico och runt i USA för att hjälpa kunder och team.

Så, efter 30 år och 16 tävlingshelger varje sommar, var det dags att sluta. Jag sålde verkstaden och trodde det var sluttävlats för mig. Men efter ett år åkte jag till Bonneville för att hjälpa en vän med att slå rekord i saltöknen i Utah. Och där fick jag bensin i blodet igen. Efter det att jag renoverat en Saab 96 från 1966, anmälde jag mig åter igen till tävling. Efter 3 år slog vi rekord i vår klass. Vi hade åkt 175 km/timme.

Jag lever nu norr om Chicago vid en privat sjö. Mina barn Christina, Annica och Robert bor ganska nära. Med min fru Patricia besöker jag Sverige varje sommar.

Under de sista åren i Västerås byggde jag ett antal racingbilar, som jag nu kan se tävla i veterantävlingar, när jag är i Sverige. Helgen före midsommar är det alltid tävlingar i Karlskoga.

Under dessa sommarveckor får vi vara tillsammans med familj, goda vänner och skolkamrater.

Det ser vi alltid fram emot.

Bus Bertil Sollenskog